

Great BETH JACC Controversies

Second Temple Era and Talmudic Times:

Why Are Judaism and **Greek Philosophy Incompatible?**

Rabbi Dr. Emanuel **Feldman and Rabbi** Ilan D. Feldman

Monday 11/11/13 Tonight's lecture

is dedicated by Adina Hirsch Seth and Sheila Jutan **Robert and Shoshana Jeter Benjamin and Jacqueline Hirsch** in memory of MosheAron Gross z"l

> and is delivered by Rabbi Emanuel Feldman and Rabbi Ilan D. Feldman in memory of Amram Hillel Feldman z"l

JU DAISM AND HELLENISM: LECTURE OUTLINE Rabbi Emanuel. Feldman, Kislev 8, 5744/. Nov 11, 2013

Ι

AL HANISSIM PRAYER/

ALEXANDER THE GREAT (TALMUD, TRACTATE *TAMID*, 32b) *KADMUT HA-OLAM/ YESH ME AYIN/* "IN THE BEGINNNING..." TRANSCENDENCE AND SUPERNATURAL VS THE RATIONAL

Π

KEY TO UNDERSTANDING CHANUKAH --MEANING OF THE OIL --MEANING OF THE MENORAH'S FLAME

RENEWAL

:

III

POWER OF YAVAN/ GREECE/HELLENISM

--THE INTELLECT --BEAUTY AND HARMONY

JUDAISM AND BEAUTY

IV

CREATURE VS CREATOR

WORK OF ART VS THE ARTIST

REASON VS REVELATION

PHYSICAL HARMONY VS. PHYSICAL & SPIRITUAL HARMONY

Special Chanukah Prayer

(ן)עַל הַנְּפִּים. ּ וְעַל הַפְּרְקָן, וְעַל הַגְּבוּרוֹת, וְעַל הַהְּשׁוּעוֹת, וְעַל הַמְּלְחָמוֹת, שֶׁעָשִיתְ לַאֲבוֹתֵינוּ בַּיָמִים הָהֵם בַּוְּמַן הַזֶּה.

(1) (And) for the miracles, * and for the salvation, and for the mighty deeds, and for the victories, and for the battles which You performed for our forefathers in those days, at this time. *

In the days of Mattisyahu, the son of Yochanan, בימי the High Priest, the Hasmonean, and his sons when the wicked Greek kingdom rose up against Your people Israel to make them forget Your Torah and compel them to stray from the statutes of Your Will*, - You in Your great mercy stood up for them in the time of their distress. You took up their grievance, Judged their claim, and avenged their wrong.1 You delivered the strong into the hands of the weak, the many into the hands of the few, the impure into the hands of the pure, the wicked into the hands of the righteous, and the wanton' into the hands of the diligent students of Your Torah. For Yourself You : made a great and holy Name in Your world, and for Your people Israel you worked a great victory² and salvation as this very day.* Thereafter,* Your children came to the Holy of Holies of Your House, cleansed Your Temple, purified the site of Your Holiness and kindled lights in the Courtyards of Your Sanctuary; and they established these eight days of Chanukah to express thanks and praise to Your great Name.

גרול פהן יוֹחַנַן בָּן מתתיהו בומי חַשמונַאי וּבַנָיו, כְּשֶעַמְדָה מֵלְכוּת נַון הַרַשַעה עַל עַמָּר יָשַרָאָל, לְהַשְׁבִּיחַם תּוֹרַתֶּך, וּלְהַעַבִירָם מֵחָקֵי רְצוֹנֵךָ. וְאַתָּח בְּרֵחֲמֶיך הָרַבִּים, עָמֵרְתָ לָהֵם בְּעֵת צָרָתָם, רֵכְתָ אֶת רִיבָם, דֵּנְתָ אֶת דִינָם, נְקֵמְתָ אֶת נָקַמָתָם,י מַסַרִתַּ גִּבּוֹרִים בִּיַר חַלַשִׁים, וְרַבִּים בִּיַד מִעַטִים, וּטִמָאִים בִּיַד טְהוֹרִים, וּרְשָׁעִים בְּיֵר צַדְיקִים, ווֹדִים* בִּיַר עוֹסָקִי תוֹרַתֶּךָ. וּלְךָ עֲשִׁיתַ שֵׁם גַּדוֹל וְקָדוֹש בּעוּלַמָּךָ, וּלְעַמָּך יִשְׁרָאֵל עֲשֶׁיתַ תִּשוּעָה גרולה ופרקן כהיום הוה. ואחר בוי באו בַנֶיך לְדְבִיר בֵּיתֵרָ, וּפִנּוּ אֵת הֵיכָלֵך, וְטָחֵרוּ אֶת מְקָדַשֶׁךָ, וְהִרְלֵיקוּ נֶרוֹת בְּחַצְרוֹת ָקרשֶׁך, וְקָבְּעוּ שְׁמוֹנַת יִמֵי חֵנָכָּה אֵלוּ, לשמר הגרול הודות ולהלל

- 2 -

2	משפט	- [''
	מצות	ነነ

4

הלכהא טותיה:

הנכנסים או היולאים אבל אם עושה

נר לכל אחר אפי׳ יוסיף מכאן ואילך

ליכא היכרא שיסברו שכך יש בני

אדם בנית: מצוה להגיחה על

פתח ביתו מבחוץ . ומיירי לליכח

חלר אלא ניח עומר סמוך לרהיר

אכל אם יש הגר לפני הביח מנוה

להגיח על פחח הלר דחמר להמן

個起版

ואילך עבר הומן אומר הריי

במה מדליקין

ואין יכול להדליק בשבת וייל דאייכ לא הוה לריך ליה למימר בין וכנה ליכה למימר זהי הוי המר הין מדליקין בחול בין בשבת כיון דחר טעמא הוא אלא היל למימר אאין מדליקין סתס מדקאמר בין במול בין בשנת ש"מ שעוד יש טעס מתם כית והייע נכנת ותנום דמותר לכסחתם לארכם אבל כמול מדליקן דכבסה אין זקוק לם דאיכ לאסי לאמיכ אין חוקיק להיכ בהטכם אלא בהדיא הליצ סבר דמותר להשתמש להורה ומיהו רב דקאמר מדליקין בין בחול בין בשבת לא הוה מני למימר מדליק כים מומר לבשמתם לאורם מהם דה"א דוקא בחול אכל בשבח (תכמת יכנים]

אין מרליקין שמא יטה דבסתמא לא יב א מיי סיר מכלטת הייתי אומר שטום אדם יחמיר לחסור הנוכה כלכה ו כמו לאיין ם ועשין ה טושים לוית סימן הבעו בעיף או להשחמש לאורה וכן הלכחא דנר מטכה מסור להשתמש לאורה כרב יל במייי צ'ה כלכה ה וכר׳ יוחנן ואביי נמי קיבלה ורב כושיע בס פעיף כ :

יוסה נמי משמע לקמן דסיל הכי ר מיי כז הלכה ו וככתה אין זקוק לה דטולהו סבירא פוביע שם סעיף א : להו הט ורב הונא יהיד הוא ולית טור מייי שא כלימ ה

כמו בג עושים אויה סימן הכענ סעיף אי דאי לא ארליק מדליק . אבל מכאן מן המיי שא עור שיע עיף ב :

פורת דיש ליזהר ולהדליק בלילה מיד fools as the till סמנ שם טושיע אויה סימן הועא כעיף נ שלא יאהר יותר מואי ומימ אם

איתר ידליק מספק דהא משני שינויי ההרינה ולר"י נרחה דעתה הין לחוש

יוח הם מייי שם פונה ז ה מור שייע שם פעיף ה : מחי ידלים דאט אין לט היכרא אלא

לבני הבית שהרי מדליקין מבפנים : וט י מיי סיג מהלטת מענה הלנה א נ קמג שה טור שיע אוית והכוהדרין מן המהדרין. גראה והכות לא סימן הרע כעיף א:

קיימי אלא אנר אים וביתו שכן יש כלמיי פייר מלי נוקי משן כלכה ינ מושיע חויע טימן מיח כשיף יג : יותר הידור דאיכא היכרא כשמוסיף והולך או מחסר שהוא כער ימים

כא מעופיע מויח קיי כפיף ו:

דאלר שיש לה ב׳ פהחים לריכה ב׳= רבינו הננאל כרות וחמריי נמי נרשים לה שניצי אכררכפתילוינשמנים שאזרו הנמים אין פיות עולה לשני בני אדם משמע סדליקין בהן בשנת מדליקין בהם בתנות לשני בתים ואם היו מניתים על פתתי בין כחול בין בסבת במיהם היה לוה מימין ולוה משמאל מים לאטי לבתה אין וקוקלה ואטי להשתבש אבל אי מניהים על פתח התור אתי שקלה האמי החשתים אבל אי מניחים על פחח החלר אחי לאות. סימיני טמונה שעיר : ורשעור הסכנה . גראה שהלה דגל מן השיב לר"י דהיינו מכי לקמו תכני לבל שי שהלה דגל מן השיבי לר"י דהיינו מכי לקמו דה מהי ושס) איא אי לא אבליק ניצי מרא לעלטל שרגא דמטרמת מראוי איא סולים עד היני בי מרא לעלטל שרגא דמטרמת מראוי איא סולים עד יוציה יחשר כבי עבי וציה שירו לא מרא מראו מראמר בגיטין (דף ידי) יחשר כבי עבי בי בי כבה כר בר מנה מלא מתח מכרמ דינא היוניור דשם וריבי שמל שרגל מתמוים וי"ל דמיו הישנה כי משימות בייש של שרגל מתמוים להייל דמיו הישנה כי משימים איני ביי כריה כר כר מנה מלא מתח מכרמ ישיורא דיני כרים כר כר מנה מלא מתח מכרמ הישנה עד שרגלה מנילא הימת די מתכלה רגלא הישנה עד שרגלה רגלא הישנה עד שרגלה רגלא אס ככר גזרו על הטכה נר איש הכיתו הגכרים להיות כובים *(נדה ס"ה ורכרורין ני לכל אחר ואתי והבתרין סן הסהרין כ׳ה אוצרים יום ראשון סרליק אתר מיכן ותילך מופק ורערך, מ׳ הסהרין הי לדי) ליל שהיה מוכח בתוחס בקרקע שלא

שני שבת

אין זקות לה . הלכך בחול שרי : ואסור להשתמש לאורה . שיהא ניכר שהוא נר מנוה וליכא למיחש להטייה: ולא קכלה . שלא קשנו לסמוך על דבריו: אי זכאי . איט הייתי זוכה לטמדה הייתי אחר בשבת שלא להרליק לבד מטעם תול והייע שמא ישה ואיכ נורסה כששמעתיה ראשון: גירסא דינקותא . מתקיים יותר משל זקנה: לשיעורה. שיהה בה שמן

כשיעור הזה ומיהו אם כבתה אין וקוק לה: הגלח התרמודמי. שם אומה מלקטי עלים דקים ומתעכבין בטוק עד שהולכים בני השוק לבתיהם משחשכה ומבעירים בבחיהם אול וכשלריכין לעלים יולאים והונין מהן : נר איש וכיתו. גר אחל ככל לילה ואיש וכל בני ביתו סגי להו בנר אחר: והמהדריו. חמר המעום עושין כר אחר בכל לילה לכל אחד ואחר מבני הכיח: כנוד ומים הגלוסים. העתידים לבא : ומים היולאין · שילא כבר וזה שהוא עומר בו נמנה עם היולאין: פרי התג. מתמטנים (מס׳ סופרים פיל כלנה ד ועיי מוסצות והולטים בקרבנות לפרשת פנהם: מעלין כקלש וחין מורידין. מקרא זכתים ט. ליס ילפינן לה במנחות בפרק שתי הלחס מנין ומוסמוק. (10 CT) (דף לפי): מכחוץ . משום פרטומי ניסא ולא ברהיר אלא בחלרו שבתיהן היו פתוחין לחלר: ואם היה דר כעלייה. שאין לו מקום בחלרו והמהדרין נר לכל אחר ואחר והמהדרין מן להניחה עם : מניחה . מבפנים כנגל המהדרין ביש אומרים יום ראשון מרליק חטון הסמוך לרהיר : הסכנה . שהיה שמנה מכאן ואילך פורת והולך וכ״ה אומרים להם לפרסיים תוק ביום אידם שלא יום ראשון מרליק אחת מכאן ואילך מוסיף יבעירו כר אלא בבית ע"ו שלהכ כראמריכן בניטין (ש"ב דף יו:): (ל והולך אמר עולא פליגי בה תרי אמראי אתרת לעשות היכר לרכר : ואי במערבא ר׳ יוסי כר אבין ור׳ יוסי בר זבידא איכא מדורה. אש לא לריך נר אחרת הר אמר מעמא רב״ש כנגר ימים הנכנסין לפי שמשתמש לחור המדורה ויש ומעמא דב״ה כנגר ימים היוצאין וחר אמר היכרא שהגר של מצוה היא: ואו מעמא דכיש כנגד פרי החג ומעמא רבית אדם חשוב הוא. שאיט רגיל להשחמש ללכניה לח, הלל *רמעלין בקרש ואין מרידין אמר רבה לאור המדורה : לריך נר אתרה . דאי יומא יכו טנ. מגינה קו כא: לא לא הוי היכר: מאי הטכה. טל בר בר חנה א״ר יורגן שני וקנים היו בצירן כוכיות יב: מיזה נס הכעוה : כהותמו . כהלנע מומילהות,ו אחר עשה כביש ואחר עשה כרברי ביה וה וחמום בטבעתו והכיר שלא נגעו בו נוחן טעם לרבריו כנגר פרי החג ווה נוחן הייג ועשאום ימים עולים כהכל מעם לדבריו דמעלין בקרש ואין מרידין ח׳ר אינר העוכה מצוה להגיהה על פתח ביתו והדאה. לא שאטורין במלאכה שלא ומסי שמים נקבעו אלא לקרות הלל ולותר על סי כלנסס) מכחוץ אם היה דר כעלייה מניחה בחלון הנסים בהודאה : גז ניעד

-0\$0 אישטינציליש: פטיש. קורנס גדול של נפחים : כעל גמל מייל . שלח היה הנהות רגר א ט להגדיל בחבילתו שמכנס למנוח: כור מערה פעור. מעני שנרשות (א) מרא נכור מערה פעור. מעני שנרשות (א) מרא פירסוס מעוה הגיחה שם : אחת לאוה) מחים (כן שם (ודוח (כתפנית כהון) אומרת. הא דקתני בנר הטכה פטור: כסולה : 17 00

שבשנכגסו יווגים להיכל ממאו יכל השמנים שבהיכל וכשגברה מלכוח <u>בית חשמונאי וגצחום ברקו ולא מצאו אלא פך אחר של שמן שתיח</u> מנח ברוחמי של כהן גרול ולא היה בו אלא להרליק יום אחר נעשה בן נס והדליקו כימנו שמונה ימים לשנה אחרת קבעום ועשאום ימים מובים <u>בהלל והודאה</u>))תון החם גץ היוצא מתחת הפשישויצא והויק חייב ^{*נ}גמל מיומ פי א שמי מואס <u>בוכל ווזראון</u>) ונו דורט גין הוצא טווזראפט שרצא הוקן דריב י גלא יהסט יכלי : שטעון פשתן והוא עובר ברשות הרבים ונכנסה פשרעו לתוך הרעות ורלקה גערו של העוני והדליק את הבירה בעל הגטל חייב הניח רעוני את גרו טברוץ א

שהניי מצה האפיים שהניי מצה האפיים ניקו פו אהנו כמה העוני חייב רבי יהורה אומר בנר הגוכה פמור *אמר רבינא *(משום דרבה) ואת אומרת °נר העובה מצוח ניל משמית עד שליש במצה היים לה מנאמ למנחה בתוך עשרה ראי ס"ר למעלה מעשרה ליפא ליה היה לך להניח למעלה מעמל ורוכבו ורילמא אי ^{דרכו} מיטרחא ליה טוכא אתי לאימנועי ממצוה : *אצר רב כהנא דרש רב נהן בר מניומי משמיה דרבי הגרום ויא ייי) על מזה ניתו מבחיץ האם הית דר בעליה א) ג׳ק כני גיג כו: נר

הסטיכה לרה"ר ובשעת הסכנה מניחה על

שלתנו ודיו אמר רבא מצריך נר אררת

(0) להשתמש לאורה ואי איכא מרורה לא

צריך ואי ארם חשוב הוא אע"ג ראיכא

מרורה צריך גר אזרת : <u>כאי הגוכה רחנו</u> כבנן 'בכ"ה בכסליו יומי רגעוכה חמענא

אינה דלא למספר בההויזרלא להתענות בהנו

לדהר ונשמת המנט סטיתו על השולחן ורי אשר רבא הצריך טר (אתר) (אתר) להששיטו (ואי איבא סרורה לא צויך) ואי ארם חשוב רוא אף על גב דאית לית פרורה צרך נר (אתר) (אחר) לתשטיטו האסיל גלון העים גיי כל השמים שמיכל. פיי כרמנים פיה מהלטת כית הכמיכה הלכה א ועיין נחשובת כזי כמוה חיא נכית ומי כיתוםי רה שהיה שוה וטי שלא הסיטו . פיין למת דף מי כי מוסשת

- 3 -

דיה בעהורים נוכ :

פרק

אין וקוק לה וכיותר להשתמש לאורה איר

זירא אכר רב מתנה ואמרי לה איר וירא

אמר רב "פתילות ושמנים שאמרו הכמים

אין מרליקין כהן בשבח מרליקין בחן בתנוכה בין בחול כין בשבת א"ר ירמיה

מאי טעמא דרב קסבר יכבתה אין זקוק לה

יואסור להשתמש לאורה אמרוה רבנן קמיה

ראביי משמיה דר' ירמיה ולא קיבלה כי אתא

רבין אמרוה רבנן קמיה דאביי משמיה דר'

יותנן וקיבלה אמר אי זכאי גמירחיה

לשמעחיה מעיקרא והא גמרה נפקא מינה

לגירסא דינקרא וככחה אין זקוקלה ורמינהו

ימצותה *משתשקע החמה עד שחכלה רגל

מן השוק כאי לאו ראי כבתה הרר מרליק לה

לא ידאי לא ארליק מרליק וא״ג לשיעורת:

ער שחכלה רגל מן השוק ועד כמה אמר רבה

בר בר רעה אמר ר׳ יורען ער רכליא ריגלא

רתרמדאי : ת"ר ימצות הנוכה נר איש וביתו

ł

j.

. .

وروارا والمتحدث والمتحد المتحد والمتحد

Wand and the last

מסורה

השים

is a torch burning in the room, an extra light is not necessary.^[38] אף על גַב דְאִיבָּא מְדוּרָה – And if one is a distinguished person, who does not ordinarily use the light of a torch, אף על גַב דְאִיבָּא מְדוּרָה – even though there is a torch in the room דְאָרָדָר אַקָרָת – it is necessary that he kindle another light, for otherwise it will appear as though he kindled the Chanukah light for his own purposes.

The Gemara reveals the origin of the holiday of Chanukah:^[59] אאי מעוקה - What is the reason for the Rabbinic Yom Tov of Chanukah? On account of which miracle did the Rabbis establish it? דָתָנו רָבָּון – It is as the Rabbis taught in a Baraisa (found in Megillas Taanis): בְּכִייָה בְּכִסְלֵיו יוֹמֵי רְחֲנוּבָה – ON THE 26TH OF KISLEV THE DAYS OF CHANUKAH commence. אינון – THEY ARE EIGHT days in all, דָלא לָהָתְעַנוֹת בָּחוֹן וּדָלא לְמִקפָר בָּחוֹן וּדָלא לָהָתָעַנוֹת בָּחוֹן – ON WHICH IT IS NOT permitted TO EULOGIZE OR TO FAST. שֶׁלָשׁוֹכְוֹסוֹ קוונים להיכל – FOR WHEN THE Syrian-GREEKS ENTERED THE SANCTUARY, טְמָאוּ בָּל הָשְׁמָנִים שָׁבַהִיכָל – THEY CONTAMINATED ALL THE flasks of OIL THAT WERE IN THE SANCTUARY, וכשובכה AND WHEN THE ROYAL HASMONEAN – מַלְכוּת בֵּית חָשְׁמוֹנֵאי וְנִצְחוּם HOUSE GAINED THE UPPER HAND AND VANQUISHED THEM,[40] נדקו (לא מָצָאוֹ אֶלָא פָּך אָחָר שָׁל שָׁמָן – [THE HASMONEANS] SEARCHED the Heichal area AND FOUND ONLY ONE FLASK OF OIL ד שחות מונח בחותמו של בהן נדול – שחות מונח בחותמו של בהן נדול THE KOHEN GADOL'S SEAL still intact,[41] ולא היה בו אלא להדליק

38. Since one can use the illumination provided by the torch for his personal needs, it is evident that the Chanukah light was kindled for the sake of the mitzvah (*Rashi*).

39. This is actually a very vast and diverse topic; the following few lines of Gemara and our limited commentary hardly do it justice. For an elaboration on the subject, see ArtScroll's *Chanukah*.

40. That is, when — after three years of fighting — the Hasmoneans expelled the Syrian-Greeks from the Temple environs. [The recapture of the Temple and the miracle of Chanukah occurred in the year 3597 (165 B.C.E.). The war would continue for another generation — until 3621 (140 B.C.E.), when the Sanhedrin and the people proclaimed Shimon, the last surviving son of Matisyahu ben Yochanan, their prince.] The Gemara's question here — "What is Chanukah?" — seeks to

The Gemara's question here — "What is Chanukah?" — seeks to identify the miracle that was the basis for the establishment of the holiday. The commentators also discuss the origin of the name Chanukah in this connection. Megillas Taanis and Pesikta Rabbasi (2:1) link the name Chanukah to the rededication (num) of the Altar that took place after the retaking of the Temple from enemy hands (see also Maharsha here). Others (see Ran) interpret name as a fusion of two words — un, they rested [from warfare], num, on the twenty-fifth day of Kislev — an allusion to the Hasmoneans' victory in battle. Maharsha also cites Bereishis Rabbah stating that the construction of the Tabernacle in the Wilderness was completed on this date (although it was not dedicated until the following Nissan).

41. The Rabbis decreed that heathens impart the *tumah* of a *zav* through direct contact (y_{3D}), or even by indirectly causing an object to move (y_{2D}). However, the intact seal of the Kohen Gadol indicated that the Greeks never even spotted this one flask, for had they done so the prestigious seal would have suggested to them that the flask contained gold or precious gems, and they would have broken it open (*Ran*; see *Tosafos* and *Maharsha*). Hence, the Hasmoneans were convinced that the flask contained ritually pure olive oil, which was fit for burning in the Temple Menorah.

Citing a ruling in *Toras Kohanim* that allows the use of *tamei* oil for kindling the Temple Menorah, *Mizrachi* (in his commentary on *Smag*) asks why the Hasmoneans simply did not avail themselves of the contaminated flasks. *Pnei Yehoshua* (רייה מאי העוכה) explains that it was by providential design that a miracle was performed with the single flask of undefiled oil, to make the Jews aware that they were once more God's beloved, able to perform the mitzvah in a pure, unadulterated fashion.

42. Other oil was located in a place that required a four days' journey to reach. [Meiri identifies this as the city of Tekoa, in the tribal portion of Asher, based on Mishnah, Menachos 85b.] Hence, the oil from the single flask continued to burn miraculously until the round trip could be completed (Ran). Alternatively, since all the Jews were presumed to be

אָדָר – AND IT CONTAINED ONLY enough oil TO KINDLE the Menorah FOR ONE DAY. אָשָׁר בּוֹ נָט – However, A MIRACLE WAS PERFORMED WITH [THIS OIL], אָשָׁר בּוֹ נָט – AND THEY KINDLED the lights of the Menorah WITH IT for EIGHT DAYS – until other ritually pure oil could be obtained.⁽⁴³⁾ אָשָׁרָ אָדָרָי לְשָׁעָה אָדָרָ – Recognizing that the miracle had eternal implications, IN THE FOLLOWING YEAR [THE HASMONEANS AND THE SANHEDRIN] ESTABLISHED AND RENDERED (THESE EIGHT DAYS]⁽⁴³⁾ permanent FESTIVAL DAYS הַכָּלָל (הוֹרָאָה Respect TO the recital of HALLEL AND "THANKSGIVING."⁽⁴¹⁾

The Gemara attempts to derive a Chanukah law from a Mishnah that discusses tort law:

NOTES

contaminated with corpse *tumah* as a result of the fighting, seven days were required for their purification and an additional day was needed to crush the olives and process the oil (*Beis Yosef* to *Orach Chaim* 670).

43. Beis Yosef (ibid.) asks why the Sages established an eight-day. festival; since the single untouched flask contained sufficient oil for one night's kindling, it turns out that the miracle occurred for only seven nights! Over the centuries many great Torah scholars have presented numerous answers to this justly famous question. Beis Yosef himself offers the following three: (a) The Hasmoneans divided the tahor oil into eight parts, and poured only one part into the Menorah's cups each night. Since the one-eighth portion burned the entire night, each night indeed witnessed a miracle. (b) The flask remained full after every filling of the Menorah's cups. Hence, it was evident even on the first night that a miracle was occurring. (c) On the first night the entire contents of the flask were poured into the cups, and the Menorah's lights burned all night. Nevertheless, the cups were still full in the morning [and so it happened each night]. Hence, a miracle occurred on all eight nights.

Meiri writes that on the first day of Chanukah we pronounce blessings for the miracle of our deliverance from the Greek oppressors, and also as an expression of thanks for the discovery of the single flask of undefiled oil.

44. I.e. the Al HaNissim segment in the "thanksgiving" benedictions of Shemoneh Esrei and Bircas HaMazon (אורָת לָך band אורָם אָרָסָט , respectively). However, the Sages did not enact a prohibition on creative labor (melachah) on these days (Rashi).

[Maharam of Rothenburg (cited by Tur, Orach Chaim 670) points out that the Baraisa omits any mention of feasting on Chanukah. Levush (Oruch Chaim 670, cited by Mishnah Berurah §6) explains that Chanukah differs in this respect from Purim (where feasting is an integral part of the festival) because of the nature of the event commemorated. The festival of Purim celebrates the deliverance of the Jewish nation from physical annihilation; hence, the celebration takes a physical form. In contrast, the Syrian-Greeks sought not the physical destruction of the Jews, but their spiritual obliteration. King Antiochus demanded that they reject the Torah and their beliefs. Appropriately, therefore, the celebration of their deliverance expresses itself in spiritual ways — in the lighting of lamps, and in the recital of Hallel and Al HaNissim (cf. Bach and Turei Zahav ad loc.).]

45. Bava Kamma 62b.

46. Rashi to Bava Kanima 22a; cf. Rashi ibid. 61b, where he explains any to be a large tower.

47. Since his negligence in overloading the camel resulted in the flax protruding into the shop (*Rashi*). See Bava Kamma 22a-b for a full explanation of the camel owner's liability.

· 3a--

CITATIONS

- 1. "Open up the gates of righteousness . . . I will thank (*odeh*) the L-ord" (Tehillim/Psalms 118:19-20)
- Purpose of Chanukah: Praise (<u>Hallel</u>) and thanks (*hoda'ah*) to G-d (Talmud, Shabbos 21b)
- 3. Leah names Yehudah: "Now I will thank (*odeh*) the L-rd (Bereishis/Genesis 29:35)
- 4. "The Greeks refused to recognize anything beyond what they could see or touch . . . " (Nachmanides/Ramban [1194-1270] on Vayikra/Leviticus 16:18)
- 5. "Yaakov arose in the morning, took the stone that he placed around his head . . . and <u>poured oil on it</u>" (Bereishis/Genesis 28:18)
- 6. "Yaakov set up a pillar of stone where G-d had spoken with him . . . and <u>poured oil on</u> <u>it</u>" (Bereishis/Genesis 35:14)
- 7. "Who renews in His goodness, the work of Creation every single day . . . " /Hamechadesh b'tuvo b'chol yom ma'asei b'reishis (from the Siddur)
- 8. "Truth is beauty, beauty truth. That is all you know on earth . . . and all you need to know." (Ode on a <u>Grecian</u> Urn)

-4-

9. Sheker hachein v'hevel hayofi . . . / "Beauty and charm are false and vain" (Mishlei/Proverbs 31:30)

Important Dates In Greek-Jewish Relationship

- 370 BCE Permitted to return to the land of Israel by the Persian emperor Cyrus (only 42,000 of their number actually returning)
- c 360 BCE Rebuilding the Temple in Jerusalem is aborted early as Samaritans complain to the emperor.
- 355 BCE In Persia, Haman, the chief minister to King Achashverosh, hatches a plot to annihilate the Jews. Queen Esther comes to the rescue.
- 347 BCE The next Persian monarch, Darius II, Esther's son, allows the rebuilding of the Temple.
- 331 BCE Persian Empire Defeated by Alexander the Great
- 323 BCE Alexander the Great dies; Empire fragments into three large chunks: Egypt; Syria; Greece
- 312 BCE The last of the Men of the Great Assembly, Shimon HaTzaddik, is High Priest.

 ζ

- 245 BCE Torah is translated into Greek
- 169-167 Antiochus IV Epiphanes terrorizes Jews
- 167 BCE Hasmonean Uprising
- 135 BCE Miracle of Chanukah